

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-2338/2024-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Boški Pavičić, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužitelja Zagrebački holding d.o.o. Podružnica Zagrebparking, Šubićeva 40/III, Zagreb, OIB 85584865987, zastupanog po punomoćniku Luki Duvnjaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tužene Isabel Kralj iz Zagreba, Preradovićeva ulica 30, OIB 23364920247, zastupane po punomoćnici Tei Milanković-Podbrezniki, odvjetnici u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 28. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Senije Škrinjar Kos u Zagrebu, poslovni broj Ovr-45455/2024 od dana 3. lipnja 2024. u dijelu u kojem se nalaže tuženoj isplatiti tužitelju iznos od 31,85 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. prosinca 2019. pa do isplate po stopi koja se određuje do 31. prosinca 2022. za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Senije Škrinjar Kos u Zagrebu, poslovni broj Ovr-45455/2024 od dana 3. lipnja 2024. u dijelu u kojem se nalaže tuženoj naknaditi nastale troškove postupka u iznosu od

25,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. lipnja 2024. do isplate.

III Nalaže se tuženoj naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 138,27 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. svibnja 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV Odbija se tužena u cijelosti za zahtjevom za naknadom troškova postupka.

Obrazloženje

1. Temeljem prijedloga tužitelja javni bilježnik Senija Škrinjar Kos donio je dana 3. lipnja 2024. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-45455/2024 radi namirenja tražbine tužitelja u iznosu od 31,85 eura sa zateznim kamatama tekućim od 1. prosinca 2019. do isplate te uz naknadu troškova ovršnog postupka, koje rješenje je povodom prigovora tužene rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-2338/2024-2 od dana 12. svibnja 2025. stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje i određeno da će se postupak nastaviti po pravilima parničnog postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, a sve sukladno odredbi članka 58. stavak 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, dalje OZ).

2. Tužena u prigovoru ističe kako osporava navedeno rješenje o ovrsi obzirom je predmetno vozilo prodala 14. lipnja 2019, a da je novi vlasnik istog Silva Benić iz Zagreba, Vlade Štulića 10. Navodi kako su sve utužene kazne za počinjene prekršaje nastale u trenutku kada ona više nije bila vlasnik predmetnog vozila koje nije bilo u njenom posjedu te da novi vlasnik očito nije prenio vozilo na svoje ime. Slijedom navedenog, moli da je sud oslobodi obveze podmirenja utuženog potraživanja i obustavi ovrhu.

3. Nadalje, ista po punomoćniku tijekom postupka na ročištu održanom 9. travnja 2026. ističe prigovor zastare te prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što u trenutku izrečenih kazni tužena nije bila vlasnik vozila, a što dokazuje priloženim kupoprodajnim ugovorom gdje je vlasništvo navedenog vozila stekla treća osoba – kupac iz kupoprodajnog ugovora, a ugovor je u cijelosti konzumiran jer je prilikom sklapanja ugovora isplaćena kupoprodajna cijena. Tužena smatra kako ne može odgovarati za neizvršenje prijenosa vozila stjecatelja – kupca koji je po zaključenju kupoprodajnog ugovora trebao otići u stanicu za tehnički pregled te vlasništvo vozila prenijeti na sebe. Tužena nema nikakvih saznanja o izdanim kaznama za predmetno vozilo te smatra kako ne može odgovarati za neplaćene kazne na vozilu kojeg više nije vlasnik. Sve podatke o novom vlasniku tužena je dala tužitelju koji može u odnosu na tu osobu pokrenuti ovršne postupke.

4. Tužitelj se očitovao na navode tužene podneskom od 18. lipnja 2025. u kojem je naveo kako je ista u trenutku izdavanja navedenih dnevnih karti u evidenciji MUP-a bila naznačena kao vlasnik predmetnog vozila registarske oznake ZG-7183-GV, da je

sukladno navedenom kao registrirani vlasnik dužna podmiriti navedeno potraživanje. Nadalje, tijekom postupka tužitelj se očitovao i na istaknuti prigovor zastare utuženog potraživanja navodeći kako je isti neosnovan.

5. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u priloženu dokumentaciju i to izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga broj R-84328, presliku Ugovora o kupoprodaji motornog vozila sa lista 17 spisa, ispis sms poruke sa lista 18 spisa, specifikaciju izdanih dnevnih parkirališnih karti, presliku osobne iskaznice, MUP podatke o vlasniku vozila sa lista 29 spisa, te fotografije sa lista 31-33 spisa.

6. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev osnovanim kao u točki I. izreke.

7. Među strankama nije sporno da je vozilo registarske oznake ZG-7183-GV bilo parkirano na adresi u Zagrebu, Miramarska cesta 105 dana 9. listopada 2019., u Zagrebu, Kranjčevićeva 16 dana 16. listopada 2019., u Zagrebu, Kranjčevićeva 16 dana 18. listopada 2019. i u Zagrebu, Kranjčevićeva 19. listopada 2019. te da je tužitelj aktivno legitimiran u predmetnoj pravnoj stvari.

8. Između stranaka je sporno je li tužena dužna podmiriti utuženo potraživanje obzirom je vozilo prodala 14. lipnja 2019., a novi vlasnik nije prenio vlasništvo vozila na sebe, kao i je li protekao zakonski rok za zastaru utuženog potraživanja.

9. Uvidom u specifikaciju izdanih dnevnih parkirališnih karti sa lista 30 kao i fotografije vozila registarske oznake ZG-7183-GV sa lista 31-33 spisa, sud je utvrdio kako je predmetno vozilo zabilježeno na adresi u Zagrebu, Miramarska cesta 105 dana 9. listopada 2019. u 18:09 sati prema DPK 3178567, na adresi u Zagrebu, Kranjčevićeva 16 dana 16. listopada 2019. u 12:07 sati prema DPK 3165893, na adresi u Zagrebu, Kranjčevićeva 16 dana 18. listopada 2019. u 07:49 sati prema DPK 3172762 i na adresi u Zagrebu, Kranjčevićeva 19. listopada 2019. u 09:10 sati prema DPK 3194101 kojom prilikom su izdani računi, svaki na iznos od po 7,96 eura (186529/0007000001/2) s danom dospjeća 30. studenog 2019.

10. Uvidom o podatke iz evidencije MUP-a – informacija o vlasniku/korisniku vozila, sud je utvrdio kako je kao vlasnik vozila registarske oznake ZG-7183-GV na gore navedene datume (9. listopada 2019., 16. listopada 2019., 18. listopada 2019. i 19. listopada 2019.) kada su izdane DPK prema prethodno naznačenom računu evidentirana tužena.

11. Uvidom u ispis sms poruke sa lista 18 spisa, sud je utvrdio kako tužena piše prigovor na izdanu parkirnu kartu po zaprimljenoj ovršnoj ispravi jer se poziva na broj izvatka iz poslovnih knjiga no u istom nigdje nema naznačenog datuma kada je taj prigovor izjavljen.

12. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji motornog vozila sa lista 17 spisa, sud je utvrdio kako je isti sklopljen između tužene kao prodavatelja i Silve Benić kao kupca dana 14. lipnja 2019. te da se ugovor odnosi na vozilo registarske oznake ZG-7183-GV kao i da registarske tablice ostaju novom vlasniku.

13. Odredbom čl. 2. Odluke o povjeravanju obavljanja komunalne djelatnosti usluge parkiranja na uređenim javnim površinama i u javnim garažama na području Grada Zagreba od 26. veljače 2019. (Službeni glasnik Grada Zagreba broj 4/19) propisano je da poslove organiziranja parkiranja obavlja trgovačko društvo Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Zagrebparking, dok je čl. 7. Odluke o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Zagreba 22/19) određeno da parkiranjem vozila na javnoj parkirališnoj površini korisnik sklapa s

organizatorom parkiranja ugovor o korištenju jednog parkirališnog mjesta u trajanju od 24 sata, a navedeno je propisano i čl. 3. st. 1. citirane Odluke gdje stoji da parkiranjem vozila na javnoj parkirališnoj površini korisnik sklapa s organizatorom parkiranja ugovor o korištenju javne parkirališne površine, prihvaćajući uvjete propisane ovom odlukom. Nadalje st. 3. istoga članka, korisnikom se smatra vlasnik vozila koji je evidentiran u odgovarajućim evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova prema registarskoj oznaci vozila, a za vozila koja nisu evidentirana vlasnik vozila se utvrđuje na drugi način, dok je st. 4. citiranog članka propisano da se korisnikom smatra i primatelj leasinga kojemu je vozilo prepušteno na korištenje na temelju pravnog posla leasinga, a čemu je ovdje slučaj.

14. Odredbom čl. 18. Odluke propisano je da za korištenje javnih parkirališta korisnik parkirališta mora imati valjanu parkirališnu kartu. Parkirališna karta se prema čl. 20. st. 1. Odluke izdaje kao dnevna karta za određenu parkirališnu zonu i vrijedi od trenutka izdavanja do istog vremena u prvom sljedećem danu u kojem se naplaćuje parkiranje, a za kraće vrijeme korištenja parkirališta dnevna karta izdaje se i kao polusatna, jednosatna ili višesatna parkirališna karta.

15. Nadalje, čl. 22. Odluke propisano je kako korisnik javnog parkirališta može kupiti satnu kartu na parkirališnom automatu ili putem mobilnog telefona (SMS poruka), odnosno na ovlaštenim prodajnim mjestima ili na blagajni organizatora parkiranja. Naplata satne karte na parkirališnom automatu podrazumijeva istodobno plaćanje i preuzimanje parkirališne karte neposredno na javnom parkiralištu na kojem se nalazi parkirališni automat. Naplata satne karte putem mobilnog telefona podrazumijeva elektroničku kupnju parkirališne karte o čemu korisnik parkiranja zaprima SMS poruku o plaćenju parkirališnoj karti mobilnim telefonom.

16. Nadalje, čl. 24. st. 1. Odluke propisano je kako je korisnik javnog parkirališta dužan valjanu parkirališnu kartu u materijaliziranom obliku u roku od pet minuta od parkiranja vozila istaknuti na vozilu tako da organizator parkiranja može provjeriti njenu valjanost. Odredbom čl. 24. st. 2. Odluke propisano je da ako korisnik parkirališta ne istakne valjanu parkirališnu kartu u materijaliziranom obliku ili je istakne tako da se ne može provjeriti njezina valjanost, smatrat će se da nema valjanu parkirališnu kartu dok prema čl. 24. st. 3. ako korisnik javnog parkirališta nema valjanu parkirališnu kartu, smatrat će se da je sa organizatorom parkiranja sklopio ugovor o korištenju jednoga parkirališnog mjesta na javnom parkiralištu u trajanju od 24 sata (dnevna karta), te da je prema st. 4. preuzeo dnevnu kartu što mu je osoba koju ovlasti organizator parkiranja, tužitelj, stavila na vjetrobransko staklo vozila i dužan ju je platiti u roku od 8 dana od dana preuzimanja. Odredbom čl. 24. st. 5. iste Odluke propisano da se dnevna karta s nalogom za plaćanje preuzeta na gore opisani način smatra uredno dostavljenom i kasnija oštećenja ili uništenja ne utječu na valjanost dostavljanja i ne odgađaju plaćanje.

17. Odluka o povjeravanju obavljanja komunalne djelatnosti usluge parkiranja na uređenim javnim površinama i u javnim garažama na području Grada Zagreba predstavlja opće uvjete ugovora, a to prema čl. 295. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO) predstavlja ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani bilo da su sadržani u formalnom ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva. Prema st. 4. istog članka opći uvjeti ugovora moraju se objaviti na uobičajen način, a prema st. 5. obvezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati ili morali biti poznati u vrijeme sklapanja ugovora. Nadalje, sud ističe kako Odluka o organizaciji i načinu naplate parkiranja objavljena u Službenom glasniku Grada Zagreba predstavlja

upravo navedene opće uvjete ugovora o naplati i korištenju parkiranja budući su isti objavljeni na uobičajen način te su bili poznati ili su morali biti poznati svim osobama koje su koristile uslugu parkiranja. Nadalje, iz priložene dokumentacije tužitelja vidljivo je kako je vozilo registarske oznake ZG-7183-GV zatečeno na parkirališnim površinama kojima gospodari tužitelj, bez vidno istaknute valjane parkirališne karte, a u kojem slučaju kako je to već prethodno navedeno se smatra da je vlasnik vozila sa organizatorom parkiranja sklopio ugovor o korištenju javnog parkirališta sa naplatom uz korištenje dnevne parkirne karte.

18. Nadalje, odredbom čl. 6. toč. 2. Pravilnika o uvjetima i načinu obavljanja poslova nadzora nepropisno zaustavljenih ili parkiranih vozila te uvjetima za obavljanje poslova premještanja nepropisno zaustavljenih ili parkiranih vozila (Narodne novine 134/08, dalje Pravilnik) propisano je da se prije određivanja premještanja, mjesto i položaj nepropisno zaustavljenog ili parkiranog vozila utvrđuje fotografijom i skica ili putem videozapisa dok je toč. 3. istog članka propisano da su fotografija i skica sastavni dio naredbe o premještanju vozila iz čega je evidentno kako su fotografije priložene u spis izrađene u skladu sa odredbama citiranog Pravilnika, dok je iz predmetnih fotografija razvidno da je predmetno vozilo bilo zaustavljeno ili parkirano bez istaknute valjane parkirne karte, a kako je to prethodno pojašnjeno.

19. Članak 86. ZSPC-a određuje da troškove premještaja u slučaju iz čl. 84. toga zakona snosi vlasnik, odnosno korisnik vozila dok je odredbom čl. 2. st. 1. ZSPC-a propisano je kako je vlasnik vozila osoba na koju je vozilo registrirano.

20. Tužena je kao vlasnik vozila parkiranog na parking mjestu javnoga parkirališta u Zagrebu, koje podliježe zoni naplate, u obvezi plaćanja naknade za korištenje parking mjesta jer se korisnikom parkirališta koji podliježe plaćanju dnevne karte, kako je već navedeno, smatra vlasnik vozila evidentiran u evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova, prema registarskoj oznaci vozila.

21. Nadalje, odredbom čl. 250. st. 3. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine broj 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20, 85/22, 114/22, 133/23; dalje ZSPC) propisano je da je u slučaju prodaje ili drugog načina promjene vlasništva na vozilu, novi vlasnik vozila dužan u roku od 15 dana od stjecanja vozila registrirati vozilo na svoje ime ili ga odjaviti, a ako se ne registrira na svoje ime ili ne odjavi, stanica za tehnički pregled vozila će, na zahtjev osobe na kojoj je vozilo registrirano, rješenjem ukinuti registraciju vozila, dok je st. 5. istog članka propisano kako je vlasnik vozila dužan u roku od 15 dana prijaviti promjenu bilo kojeg podatka koji je upisan u prometnoj dozvoli. Tužena navedeno ničime nije dokazala niti je predložila izvođenje dokaza da je podnijela zahtjev stanici za tehnički pregled niti da je prijavila promjenu navedenih podataka upisanih u prometnoj dozvoli, sve u smislu čl. 219. st. 1. ZPP-a.

22. Sud ukazuje kako je tužena tijekom postupka dokazala da je navedeno vozilo prodala prilaganjem Ugovora o kupoprodaji, no ista nije sudu dostavila dokaz tko je stvarno koristio vozilo, kada je vozilo predano kupcu, dokaz o primopredaji, eventualne potvrde o uplati, osiguranju ili komunikaciji s kupcem. Time sud ukazuje kako tijekom postupka tužena osim prodaje vozila nije dokazala je li predmetno vozilo stvarno predano kupcu te da ona kao prodavatelj više nije imala faktičnu kontrolu nad vozilom.

23. Nadalje, naredba za premještaj vozila je javna isprava, jer ju je izdalo tijelo jedinice lokalne samouprave u granicama svoje nadležnosti (tijelo lokalne samouprave, po svom djelatniku, temeljem čl. 84. st. 1. ZSPC-a), tj. pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili na zakonu

utemeljenom propisu, slijedom čega takva isprava, sukladno čl. 230. ZPP-a, dokazuje istinitost onoga što se u njemu navodi. Dakle, u ovom slučaju dokazuje činjenicu da je vozilo registarske oznake ZG-7183-GV gore navedenih datuma bilo parkirano tj. zaustavljeno bez istaknute parkirne karte.

24. Tužena može tvrditi da stanje opisano u DPK (u javnoj ispravi) nije ispravno utvrđeno, ali pri tome je teret dokazivanja suprotno utvrđenom u javnoj ispravi na tuženoj, no ista u smislu čl. 219. st. 1. ZPP-a ne podastire dokaze koji bi dokazivali suprotno, pa je činjenica, da je vozilo tužene bilo zaustavljeno tj. parkirano bez istaknute parkirne karte, na temelju odredbe čl. 230. u svezi čl. 219. i čl. 221a. ZPP-a uzeta kao utvrđena.

25. U odnosu na visinu predmetnog potraživanja sud ističe kako je prema čl. 7. Pravilnika o korištenju javnih parkirališta (Službeni glasnik Grada Zagreba broj 17/18, 16/19, 21/20, 40/22, dalje Pravilnik) propisano kako cijena dnevne karte za prvu zonu iznosi 100,00 kn, I. 1. zonu 150,00 kn, I.2. zonu 120,00 kn, II. 1., II.2. i II.3. zonu 60,00 kn, III. zonu 20,00 kn te IV.1. i IV.2. zonu 30,00 kn.

26. Iz priložene specifikacije izdanih dnevnih parkirališnih karata, kao i fotografija vozila registarske oznake ZG-7183-GV, sud je utvrdio kako je predmetno vozilo zabilježeno na adresama u Zagrebu, Miramarska i Kranjčevićeva ulica, gdje je utvrđeno da je na navedene datume predmetno osobno vozilo bilo parkirano na parkiralištu u Zagrebu, bez istaknute parkirne karte, dok je odredbom čl. 24. st. 3. Odluke propisano kako se smatra da je korisnik sa organizatorom parkiranja sklopio ugovor o korištenju javnog parkirališta sa naplatom uz korištenje dnevne parkirne karte, ukoliko je vozilo zaustavljeno i parkirano na označenom javnom parkiralištu pod naplatom, a da pri tome nije korištena valjana parkirališna kartu, da dnevne karte izdaju ovlaštene osobe Organizatora parkiranja, a da je korisnik parkirališta dužan istu platiti po dospijeću, te ukoliko ne plati prema prethodno navedenoj odredbi, dužan je osim iznosa dnevne karte platiti i stvarne troškove organizatora parkiranja te zatezne kamate.

27. Priloženu dokumentaciju sud u svrhu dokaza prihvaća u cijelosti obzirom je ista neproturječna dok izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga izdan temeljem gore navedene dnevne parkirališne karte, predstavlja vjerodostojnu ispravu u smislu odredbe čl. 31. OZ-a te navedeno daje sudu dovoljno podataka da utvrdi osnovanost, visinu i dospijeće potraživanja tužitelja.

28. U odnosu na istaknuti prigovor zastare utuženog potraživanja, sud ukazuje kako odredba čl. 225. ZOO-a određuje da predmetna tražbina zastarijeva za 5 godina, dok je odredbom čl. 241. ZOO-a određeno da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom. Uvidom u spis utvrđeno je da je prijedlog za ovrhu podnesen 9. svibnja 2024., a uzimajući u obzir da je ovopredmetna tražbina nastala 31. listopada 2019., te dospjela dana 30. studenog 2019., razvidno je da je prijedlog za ovrhu podnesen unutar petogodišnjeg zastarnog roka koji istječe 30. studenog 2024., pa je prigovor zastare u cijelosti neosnovan. Za napomenuti je da radi utvrđenja činjenice nastupa zastare nije odlučan dan dostave tužbe (rješenja o ovrsi) tuženoj, već dan utuženja, odnosno podnošenje prijedloga za ovrhu javnom bilježniku.

29. Kako je odredbom članka 9. ZOO-a propisano da su sudionici obveznog odnosa dužni ispuniti svoju obvezu, dok je odredbom čl. 65. st. 1. ZOO-a propisano da je učinak obveze ovlaštenje vjerovnika da od dužnika zahtijeva njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti ispuniti je, valjalo je na temelju odredbe čl. 3. i 24.

Odluke u vezi s čl. 451. st. 3. ZPP-a odlučiti kao u toč. I. izreke presude i naložiti tuženju da isplati tužitelju iznos od 31,85 eura.

30. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 183. st. 1. ZOO-a prema kojoj dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispunji obvezu u roku određenom za ispunjenje dok je sukladno odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate i to od dana dospijeca pojedinih predmetnih iznosa. Kako tužitelj predmetne kamate potražuje upravo od prvog dana nakon dospijeca računa odnosno od 1. prosinca 2019., to je utvrđeno da je zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata osnovan, čime je na temelju čl. 451. st. 3. ZPP-a valjalo odlučiti kao pod toč. I. izreke i u pogledu zatraženih zateznih kamata na glavnicu.

31. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

32. Nadalje, sud ističe kako je u točki II. izreke ukinut platni nalog sadržan u citiranom rješenju o ovrsi za nastali ovršni trošak u iznosu od 25,00 eura s pripadajućom kamatom, budući se radi o trošku koji se odnosi upravo na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Kako je protiv rješenja o ovrsi podnesen prigovor, isto nije postalo pravomoćno tako da nema mjesta održavanju na snazi tog troška već se o osnovanosti tog troška odlučuje zajedno s ostalim troškovima nastalim u ovoj parnici u kojoj se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, a zatezna kamata na cjelokupni trošak postupka, teče od donošenja prvostupanjske presude, budući da je visina troška postupka po svojoj visini određena točnim novčanim iznosom tek u trenutku donošenja prvostupanjske presude, pa je tek tada podobno da na trošak postupka teku zatezne kamate, kao sporedno potraživanje.

33. Obzirom se postupak, povodom prigovora tužene protiv rješenja o ovrsi, nastavio kao parnični postupak, to nema mjesta razdvajanju troška postupka na ovršni i parnični trošak, već o trošku postupka treba odlučiti u skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a kao da se radi u cijelosti o parničnom postupku, te se tako odluka o trošku postupka temelji na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a kao i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09, 142/12, 108/14, 126/22, 138/23, dalje Tarifa) te prema zatraženom trošku iz podneska od 18.6.2025., a sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 31,85 eura, pa je tako tužitelju priznat trošak u visini jednokratne nagrade za cjelokupni prvostupanjski postupak sukladno Tbr. 7/9 u iznosu od 100,00 eura uz pripadajući PDV od 25% i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 eura sukladno Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 118/18, 9/21, 51/23; dalje ZSP), slijedom čega je tužitelju ukupno priznat iznos od 138,27 eura na ime prouzročenih mu troškova ovog postupka, a kako to stoji u toč. III. izreke. Naime, u konkretnom predmetu postupak je započeo kao ovršni na temelju vjerodostojne isprave, povodom kojeg je izjavljen prigovor, slijedom čega je postupak nastavljen kao parnični, sve u okviru istog predmeta i između istih stranaka. S obzirom na navedeno, radi se o jedinstvenoj pravnoj stvari i procesnom kontinuitetu postupka, zbog čega stranke u ovom postupku imaju pravo na jednu (jedinstvenu) nagradu za zastupanje, a ne na zasebne nagrade za ovršni i parnični postupak. Posebno se ističe da se radi o sporu male vrijednosti, slijedom čega bi priznavanje odvojenih nagrada bilo protivno načelu razmjernosti troškova u odnosu na vrijednost predmeta spora.

34. Naime, sud ukazuje kako se pri primjeni zakonskih propisa mora polaziti od temeljne pretpostavke - da je zakonotvorac, normiranjem određene materije, a bez obzira na njene jedinstvene osobitosti, išao za tim, da rezultat primjene propisa ostvari stanovitu legitimnu - razumnu i pravičnu svrhu. Zbog nužno potrebnog suglasja zakona s Ustavom, navedeni interpretativni imperativ izvire iz načela vladavine prava (razumna svrha zakona) i socijalne pravde (pravičnost) kao najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske sukladno odredbi iz čl. 3. Ustava RH (Narodne novine broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 41/01 - pročišćeni tekst, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14). Slijedom iznesenoga, situacija u kojoj dužnik podmiruje vjerovniku veći iznos troškova postupka nego je utužena glavnica zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te uzimajući u obzir načelo ekonomičnosti postupka kako je to prethodno navedeno, sud smatra kako bi naplata daljnjih troškova bilo slijedom razumne i pravične svrhe, neprihvatljivo, nepravično i nerazumno, čime je odlučeno kao u točki III. rješenja.

35. Zatezna kamata na trošak određena je sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

36. Odluka iz točke IV. izreke temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, koja propisuje da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj strani naknaditi parnične troškove pa kako tužena nije uspjela u sporu, istoj ne pripada ni pravo na naknadu troškova postupka.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sudac:
Boška Pavičić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno u 3 istovjetna primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. Zakona o parničnom postupku).

DNA:

- tužitelju po pun. uz nalog za platež sp na presudu
- tuženoj po pun.

U Zagrebu, dana 28. svibnja 2026. godine

Viši sudski savjetnik – specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-30888-a977b**

Kontrolni broj: **096e9-68814-7a29c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.